

Liedon Huoltomiehentien kaava-alueen luontoselvitys

Ympäristökonsultointi Jynx Oy

Johdanto ja menetelmät

Liedon kunta tilasi 18.2.2015 "Huoltomiehentie asemakaava ja asemakaavan muutos"- työnimisen asemakaavan luontoselvityksen. Selvitysalue sijaitsee Kirkonseudun taajaman itäosassa, Hämeentien (vt10) eteläpuolella ja alueen pinta-ala on noin 18,9 ha. Alueelta ei ole aiempia selvityksiä. Aluetta sivuaa vuonna 2003 tehty Savijoen luontoselvitys. Raportti sovittiin toimitettavaksi 30.6.2015 mennessä.

Kaavatyön tavoitteena on Raukkalantien liittymän siirto keskustan suuntaan ja tien alkupään linjaaminen uuteen maastokäytävään siten, että Huoltomiehentie jatkuisi ko. tiehen kiinni. Samalla uuden kadun varteen osoitetaan työpaikka-alueen laajentamista sekä selvitetään Huoltomiehentien eteläpuolista maankäyttöä.

Kohteella käytiin 10.4., 3.5. ja 11.6.2015, jolloin koko alue käytiin läpi jalkaisin. Viljelty pelto kierrettiin reunoja ja peltotietä pitkin.

Yleiskuvaus ja luontotyypit

Alueen pohjoisosassa on viljelyksessä olevaa peltoa, joka rajoittuu lännessä Hämeen valtatiehen ja idässä siemenpuuasentoon hakattuun metsään. Eteläosa on tuoretta kangasmetsää, jossa maasto nousee paikoin jyrkästi ylös alueen takana levittyville kalliolle.

Eteläosan metsä rajautuu Huoltomiehen- ja Riikiläntiehen. Huoltomiehentien ojan vieressä kasvaa muutamia nuoria haapoja, isoja monirunkoisia raitoja sekä muutamia pajuja. Pieniä koivuja ja pihlajia kasvaa kuviolla niukasti. Kuviolla kasvaa suuria mäntyjä ja kuusia ja metsässä on runsaasti tuoreita myrskynkaatoja, jotka ovat nostaneet maapaakkuja. Yksi suurempi raitakin on kaatunut. Keloja ja muuta lahoppua on jonkin verran, mutta ei merkittäviä määriä. Aukoissa kasvaa paikoin tiheästi aluspuuna kuusen-, männyn ja lehtipuiden taimia.

Kenttäkerroksessa kasvaa pääasialla mustikkaa, kuivemmilla paikoilla puolukkaa. Myös kielo, valkovuokko ja metsäimarre

Varsinkin pohjoisosassa metsää on harvennettu, josta merkinä isoja kantoja. Eteläosa on luonnon-tilaisempaa ja tiheämpää.

Selvitysalueen pohjoisosasta osa kuuluu metsämaahan. Hakkuun reunalla kasvaa pajuja, muutama isompi raita, pieniä haapoja ja pihlajia, siemenpuina säästettyjä mäntyjä ja pieniä kuusia. Peltotien päässä on halkopino ja hakkuulla tuoreita kantoja ja risuja.

Liito-orava

Kohteella ei havaittu liito-oravan jätöksiä, vaikka eteläinen osa metsää oli paikoin lajille soveltuva, vaikka ehkä liian harvapuustoista. Kaikki haavat, suuremmat raidat ja isot kuuset käytiin lävitse ja niiden tyveltä etsittiin merkkejä liito-oravan jätöksistä, mutta niitä ei löydetty.

Metsäalueen pohjoinen osa on harvennettua, mutta eteläinen osa on tiheämpää metsää, vaikkakin aluspuusto on harvaa ja paikoin kuviolla on vanhoja aukkoja ja tuoreempia myrskytuhoaukkoja.

Kohteelta puuttuvat kolopuut, eikä risupesää havaittu. Myös suuret haavat puuttuvat, vaikkakin varsinkin tien reunalla kasvaa myös nuorempia ja keskikokoisia haapoja.

Kohteella havaittuja nisäkkäitä olivat orava ja rusakko.

Kasvillisuus

Kenttäkerroksen valtalajeina ovat tavalliset sammaleet, kuten karhun - ja seinäsammal, mustikka, kuivemmilla paikoilla puolukka ja kanerva, sananjalka, kangasmaitikka, oravanmarja, kevätpiippo, metsätähti, metsälauha., maariankämme (yksi), paatsama (muutamia), ahomansikka, isoalvejuuri ja valkovuokko.

Kasvillisuus on tavanomaista. Uhanalaisia tai erityisesti suojeltavia lajeja ei havaittu.

Ojien reunassa kasvaa maitohorsmaa, koiranputkea, metsäkurjenpolvea, metsäorvokkia, aholeinikkiä, järvikorte, apiloita, nokkonen, voikukka, ojakellukka,

Pellon ja peltotien reunoilla kasvavat mesiangervo, peltokorte, leskenlehti, voikukka, pujo, ahoniityhumala, nurmipuntarpää, rönsyleinikki, jokapaikansara, timotei ja niittynätkelmä. Raukkalantien varren ojassa kasvaa myös pienialaisesti järviruoko.

Selvityssuue rajautuu Liedon Savijokilaakson luontoselvityksessä (2003) tarkasteltuun Äyräksen runsaslajisiin ketoihin ja niittyihin, joilla kasvaa arvolajistoa, kuten sikoangervo, keväthanhikki, nuokkukohokki, litteänurmikka ja ketopiippo.

Huoltomiehentie varren sekametsää ja kolopuuta

Linnusto

Raukkalan peltoaukealla selvitysalueen itäpuolella pesii monipuolinen linnusto. Myös muutto-aikoina pelloilla levähtää lintuja; petolintuja, kyyhkyjä ja varpuslintuja. Isolepinkäinen on säännöllinen syys- ja talvivieras peltoaukealla. Harvinaisemmista lajeista pellolla on tavattu mm. mustaleppälintu ja hiiripöllö. Kivitasku kuuluu pesimälinnustoon.

Jokivarsi rantaniittyineen lisää alueen monimuotoisuutta. Selvitysalueen lähellä jokinotkossa pesii tai tavataan säännöllisesti mm. ruisrääkkä, pensastasku, peltosirkku, punavarpuen, ruokokerttunen ja hemppo (myös tämän selvityksen yhteydessä). Myös kehrääjä on kuultu alueelle.

Selvitysalueen pellolla pesii kaksi paria kiuruja ja pikkuvarpuen sähkötolpan metallisessa putkessa. Pellon yllä saalistelevat tervapääskyt.

Selvitysalueen reunalla, mutta ulkopuolella esiintyvät keltasirkku, kirjosiippo, tikli, viherpeippo, varis, kottarainen ja lisää pikkuvarpusia.

Metsän pesimälinnustoon kuuluvat sepelkyyhky, käpytikka, punarinta, hippiäinen, peippo 4 paria, mustarastas 2 paria, punakylkirastas, laulurastas, lehtokerttu, hernekerttu, pajulintu, tilitti (alueen ulkopuolella) harmaasiippo, sinitäinen, talitiäinen, kuusitiäinen, vihervarpunen ja mahdollisesti punatulkku.

Lajisto on tavanomaista ja tyypillistä seudun metsä, pelto- ja kulttuuriympäristölajistoa. Savijoen notkossa on linnustoarvoja, mutta alue jää tämän kaava-alueen ulkopuolelle.

Varis pesii alueen lähellä Kuva: Ari Kuusela/Jynx Oy

Suosituksia

Rakentaminen on suositeltavaa sijoittaa mahdollisimman kauas Savijoen notkosta ja Äyräksen ke-
doista ja niityistä.. Metsäalueen eteläosa on laadultaan monipuolisempaa kuin metsäalueen pohjois-
osa ja osan alueesta voi merkitä virkistysalueeksi, jolla turvataan myös vapaa kulku Huoltomiehen-
tieltä laajemmalle metsäalueelle.

Lähteet

Liedon Savijoen luontoselvitys, Varsinais-Suomen luonto- ja ympäristöpalvelut 2003.

